

Everghetinos - Tema 15 (2) (Ρουμανικά, Romanian)

Celor care se leapădă de lume le este

de neapărată trebuință să nu se însoțească cu rudele după trup și nici să arate vreo slăbiciune pentru acestea

3. Din Viața Sfântului Simeon cel din mandră

Trecuseră douăzeci și șapte de ani de când bărbatul acesta ceresc, marele Simeon, se lepădase de legăturile firii și de toate cele din lume. Maica sa, purtând încă în inimă focul lăuntric, sădit în fire, al dragostei de mamă și neputând în alt chip să stingă văpaia, a pornit către fiul său, cel care în trup [fiind viețuia] netrupește după cum se va strădui cuvântul să arate. Tânjea să-i vadă chipul și să-i asculte glasul, de care fusese lipsită atâta vreme. Când acesta a aflat de venirea ei, ia aminte cum îi dăruiește mamei cinstea cuvenită, păstrând totodată nedezlegată și legea care covârșește porunca. Nu a primit să o întâlnească, ci i-a trimis vorbă, zicându-i: “De găsești că e potrivit, mamă, să păstrăm pentru veacul de dincolo vederea noastră unul cu celălalt. și dacă, într-adevăr, petrecerea noastră va fi plăcută lui Dumnezeu, după plecarea de aici ne vom vedea întru Hristos, cu mult mai firesc și mai adevărat”. ([περισσότερα...](#))